

Η απρόσιτη Δρακόλιμνη της Αετομηλίτσας (Νικόλαος Γ. Εμμανουήλ, Καθηγητής Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=168872>]

Αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι μικρή ορεινή λίμνη με την ονομασία «δάκρυ του δράκου» συναντήσαμε και σε περιοχή κοντά στην πόλη Γιοβανίτσα της Σερβίας, γεγονός που καταδεικνύει μεταξύ άλλων και την πολιτισμική συνάφεια και αλληλεπίδραση των λαών της Χερσονήσου του Αίμου.

Η περιοχή που, τόσο παλιά (στην θέση Μηλιά, κοντά σε μια λίμνη-βάλτο) όσο και τώρα, βρίσκεται το χωριό Αετομηλίτσα είναι προβληματική. Το έδαφος στις πλαγιές υποχωρεί, σπάει και είναι επιρρεπές σε κατολισθήσεις. Στα βλάχικα η Δρακόλιμνη λέγεται «γκρτσά» που σημαίνει σαθρό, κάτι που σπάει, υποχωρεί. Κατά άλλη παράδοση που ακούσαμε στην Αετομηλίτσα, στην Δρακόλιμνη κατοικούσε ένα τεράστιο κριάρι που προστάτευε το χωριό από τις κατολισθήσεις αυτές.

Πηγή: static.panoramio.com

Κάτοικοι όμως από το χωριό Γράμμοστα, στην πίσω πλευρά του Γράμμου, για να προστατεύσουν τον δικό τους τόπο από τις κατολισθήσεις έκλεψαν το κριάρι από την Δρακόλιμνη και το πήγαν στο δικό τους μέρος. Είναι χαρακτηριστικό ότι και οι δυο παραδόσεις αναφέρονται σε καλό και όχι σε κακό στοιχείο. Το άδολο, ανόθευτο πνεύμα των κατοίκων της περιοχής προσπαθούσε να συνδέσει και να εξηγήσει με υπερφυσικές δυνάμεις και φανταστικές ιστορίες τα καθαρά φυσικά αίτια των κατολισθήσεων που συνδέονται με την ποιότητα των εδαφών, την διαδρομή των υδάτων, την έλλειψη φυτικής (δασικής) κάλυψης λόγω υπέρμετρης βοσκήσεως κ.ά. στην περιοχή.

Την μεγαλύτερη από τις δυο Δρακόλιμνες πάνω από την Αετομηλίτσα, για την οποία οι κάτοικοι της περιοχής διατείνονται ότι είναι άπατη, επισκεφθήκαμε πρόσφατα. Πολύ κοντά της φθάνει κανείς ακολουθώντας άσχημο δασικό δρόμο με κατεύθυνση δυτική-βορειοδυτική. Πολύ πριν φθάσουμε στο διάσελο, ανάμεσα από τις κορυφές Κιάφα και Περήφανο, αντικρίζουμε χαμηλά την γαλάζια αυτή Δρακόλιμνη.

Αφήνουμε τον δρόμο και κατηφορίζουμε για 10 περίπου λεπτά την χορταριασμένη απότομη πλαγιά, για να απαθανατίσουμε την ομορφιά της και να περιηγηθούμε τις όχθες της. Φωτογραφίες της Δρακόλιμνης αυτής εξ όσων γνωρίζουμε δημοσιεύονται για πρώτη φορά. Τα υδροχαρή φυτά *Typha* sp. (Ψάθα) κυριαρχούν. Οι γυρίνοι (ατελή στάδια βατράχων) αφθονούν, αλλά δεν παρατηρούμε ίχνος από Τρίτωνα που είδαμε σε όλες τις άλλες ορεινές λίμνες. Αυτό ίσως και να οφείλεται στο γεγονός ότι, μερικά χρόνια πριν, είχαν εμπλουτίσει με γόνο πέστροφας την Δρακόλιμνη αυτή. Τώρα ούτε Τρίτωνα αλλά ούτε και πέστροφες υπάρχουν εκεί. Υπολείμματα από καβούρια που βρέθηκαν υποδεικνύουν την ύπαρξη των οστρακόδερμων αυτών στην λίμνη. Επίσης έντομα Odonata που παρατηρήθηκαν να αφθονούν είναι βιοδείκτες ενός χωρίς ρύπανση υδάτινου περιβάλλοντος. Η ανακάλυψή μας, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, φυτοφάγων κολεόπτερων εντόμων στα φυτά *Typha* της Δρακόλιμνης αυτής, δείχνει πόσα νέα στοιχεία μπορεί να προσφέρει η μελέτη παρόμοιων περιοχών.

[Συνεχίζεται]